

СТУДИИ НА СЛУЧАЈ ЗА ТЕСТ – ЕТИКА, ДЕЛОВНА КУЛТУРА И ДЕОНТОЛОГИЈА

Студија 1

Јавниот обвинител не ги открива доказите во корист на обвинетиот во некој случај кој го привлекува вниманието на јавноста. Медиумите постојано барат информации, но јавниот обвинител одбива да даде било каква информација. Извршната власт е особено заинтересирана да има осудителна пресуда заради што врши влијание врз јавниот обвинител и тој поднел обвинение без да ги презентира доказите на одбраната.

Студија 2

Јавен обвинител со својата сопруга бил на вечера во ресторан. Со нив било едно лице со сомнителен морал. Тоа лице честопати било тема на разговор во градот. Во јавноста било присутно мислење дека тоа лице се занимава со недозволена трговија. Често пати против него биле поднесувани кривични пријави, подигани обвиненија, но никогаш не бил правосилно осуден.

Јавниот обвинител тоа добро го знаел, но со него бил пријател од детството и тој честопати го викал на вечера и го честел него и неговото семејство. Тој знаел дека негов колега од друг град ќе подигне обвинение против тоа лице и дека овој пат има доста докази за да биде осуден, па заради тоа овој пат имал намера тоа да му го каже.

Студија 3

Јавниот обвинител не ги следи измените на законите кои се однесуваат на кривичната област. Без причина не оди на обуки на кои се пријавил. Исто така изнесува информации во медиумите кои се однесуваат на предмети кои ги работи.

Студија 4

Јавниот обвинител изнесува информации во медиумите кои се однесуваат на кои се однесуваат на личниот живот на обвинетиот, како и на доказите од кривичниот предмет против тој обвинет што го работи.

Студија 5

Адвокатот Петар го брани обвинетиот Горан Миленковски за кривично дело Неовластено производство и пуштање во промет наркотични дроги, психотропни супстанции и прекурсори од чл. 215 ст. 1 од КЗ.

По завршување на истрагата јавниот обвинител го известил обвинетиот и неговиот бранител дека може да го разгледаат предметот и собраните докази и дека може да достават други докази, списи или да побараат јавниот обвинител да собере

определени докази. Обвинетиот не го стори тоа, па јавниот обвинител во случајна средба со бранителот му спомна дека сеуште имаат можност за спогодување. Исто така му кажа дека доказите против обвинетиот се силни и дека тој верува дека судот ќе го огласи за виновен и ќе му изрече затворска казна блиску до максималната од 10 години, особено што обвинетиот и претходно бил осудуван за вакви кривични дела. Притоа, му нагласи дека има потврда за привремено одземена наркотична дрога Марихуана од обвинетиот во количина од 10 грама и дека постои сведок кој кажал дека купил од него дрога, па во случај на спогодба би прифатил најниска казна од 3 години.

Бранителот му поверувал на јавниот обвинител дека има несоборливи докази против неговиот клиент, разговарал со него и го убедил да се спогодат. Притоа, воопшто не побарал да изврши увид во списите на предметот оформен против неговиот клиент, туку го убедил обвинетиот да ја потпише предлог спогодбата.

Пред отпочнување на рочиштето за оценка на предлог спогодбата пред судијата на претходна постапка, бранителот утврдил дека јавниот обвинител не ја зборувал вистината во врска со доказите. Имено, сведокот на кој се повикувал јавниот обвинител навел дека тој лично не ја купил наркотична дрога Марихуана од обвинетиот, туку дека му дал пари на друго лице и дека тој му кажал дека Марихуаната ќе ја набави од некој „Гоки“, за кој не знае дали е обвинетиот. Исто така навел дека обвинетиот не го познава и не му е познато дали тој е нарко зависник и дали продава дрога.

На бранителот му станало јасно дека јавниот обвинител ја искористил неговата неподготвеност и недоволната ангажираност во застапувањето на интересите на клиентот, но исто така знаел дека тоа не го оправдува. Сепак писмено го известил повисокиот јавен обвинител за случајот.